

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 03/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 43

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Có người rao giảng lời giảng của Hòa Thượng một cách sai lầm, cắt chương, đoạn ngữ, làm thế nào để có thể phân biệt đâu là đúng, đâu là sai?*”. Khi tôi mới dịch đĩa của Hòa Thượng, rất nhiều người nói sai lời của Hòa Thượng, tôi phải bôn qua đi khắp nơi để đính chính lại lời của Hòa Thượng. Nhiều người nói lời của Hòa Thượng nhưng việc làm của họ trái ngược với lời dạy của Ngài. Khi chúng ta thuật lại những lời giảng của Hòa Thượng thì chúng ta nhất định phải thuật lại đầy đủ, không được cắt bỏ. Chúng ta muốn nhận biết được người khác có nói sai hay không thì chúng ta phải nghe Kinh, nghe pháp.

Nhiều vị mặc áo như Hòa Thượng và nói rằng họ tu theo Hòa Thượng, hình tướng, lời nói của họ thì giống nhưng việc làm của họ thì không giống, khi họ tặng một quyển sách nhỏ thì trên quyển sách đó cũng đề số tài khoản, kêu gọi ủng hộ. Hòa Thượng cả cuộc đời là tam bất quản, không quản tiền, không quản việc, không quản người. Nhiều năm qua, tôi cố gắng làm theo Hòa Thượng, để chứng minh lời nói của Hòa Thượng. Tôi không để lại số tài khoản, không kêu gọi ủng hộ nhưng tôi vẫn làm được việc.

Chúng ta phải cẩn trọng khi truyền đạt lại giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền, không được cắt ghép lời của các Ngài. Ngày trước, khi tôi vừa dịch xong đĩa về Hòa Thượng Hải Hiền, đã có nhiều người cắt bỏ phần đầu, phần cuối của video và gắn logo và coi đó là sản phẩm của họ. Chúng ta hoan nghênh mọi người xem và không giữ bản quyền nhưng mọi người muốn làm như vậy thì phải thưa hỏi với người đã làm ra đĩa. Họ tưởng họ làm như vậy là không sai, đây là việc làm phạm tội, họ sẽ phải gánh lấy trách nhiệm nhân quả.

Hòa Thượng nói: “***Làm thế nào để chúng ta có thể hiểu và không bị người khác gạt? Không gì khác hơn là chúng ta phải trường kỳ huân tập. Chúng ta nghe Kinh, nghe pháp một thời gian dài thì chúng ta nhất định sẽ có thể nhận ra***”. Chúng ta “*Y giáo phụng hành*” thì chúng ta có thể khế nhập cảnh giới của Phật Bồ Tát.

Trước đây, tôi không muốn đi chia sẻ, nhưng nhiều người nói và làm sai với lời của Hòa Thượng nói nên tôi phải đi đính chính lại. Tôi đã có 10 năm dịch thuật, 10 năm đi chia sẻ khắp mọi nơi. Tôi cố gắng nói lại và làm theo những lời Hòa Thượng đã nói. Khi tôi đến Luân Đôn, ban đầu những người ở nói đó có ý xem thường, cho rằng tôi chỉ là cư sĩ. Hôm đó, thị giả của Hòa Thượng nói, họ sắp xếp cho tôi gặp mặt Hòa Thượng

vào Chủ nhật, tôi đã hẹn đi giảng ở đạo tràng đó vào ngày Chủ nhật. Nếu tôi đi gặp Hòa Thượng thì tôi sẽ thất hứa nên tôi hỏi người thị giả có thể chuyển lịch sang thứ hai được không nhưng họ nói không thể vì thứ hai, Hòa Thượng đã bận.

Hôm đó, tôi không đi gặp Hòa Thượng mà đến đạo tràng đó giảng, ban đầu họ có thái độ xem thường, vì họ thường tiếp đón những Cao tăng, Đại đức, đây là lần đầu tiên họ đón tiếp một cư sĩ. Trước đó, tôi được một người đưa 1000 đô, khi đến đạo tràng, tôi thấy chùa đang sửa nên tôi cúng dường cho họ 500 đô. Khi tôi chuẩn bị nói, người quản lý để chiếc máy ghi âm ngay trước mặt tôi như muốn để chất vấn. Tôi giảng xong thì họ mang phong bì đến nhưng tôi để tất cả phong bì vào hòm công đức. Tôi cố gắng làm theo cách Hòa Thượng đã làm, trước khi đi đến đâu giảng, tôi yêu cầu bốn điều kiện, điều kiện thứ nhất là tôi không ở khách sạn, điều kiện thứ hai là không tổ chức đi chơi, điều kiện thứ ba là không tổ chức tiệc tùng, điều kiện thứ tư là tôi không nhận phong bì, tôi chỉ muốn dành toàn bộ thời gian để làm việc. Ngày trước, tôi đã đến giảng nhiều lần ở tỉnh Nam Định, sau khi giảng xong, tôi để tất cả tiền vào hòm công đức. Có người nói, tôi không biết dùng tiền. Hòa Thượng từng nói vui, chúng ta đừng nhận tiền lẻ nhiều lần để phải mất công cảm ơn, chúng ta nhận một lần để làm cho xong việc và chỉ cần cảm ơn một người.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Rất nhiều người đã lấy danh nghĩa của Hòa Thượng để vận động kêu gọi cúng dường ở một nơi nào đó, vậy thì con nên làm như thế nào?”*.

Hòa Thượng nói: ***“Đó là việc của họ, đừng báo với tôi. Họ làm như vậy là họ phạm pháp vậy thì mọi người chỉ cần báo với chính quyền”***. Tôi không mở Facebook, Zalo. Mọi người muốn tôi mở tài khoản trên mạng xã hội để tiện trao đổi công việc, nhưng tôi nói, mọi người nói ngắn gọn những việc cần thiết, chúng ta làm trong năm mươi năm vẫn chưa làm xong những việc cần làm. Tôi làm chưa giống với Hòa Thượng nhưng tôi phải cố gắng làm. Tôi là phàm phu, tôi vẫn phải cố gắng làm, tôi chưa làm một cách tự tại. Hôm qua, tôi vừa nhận được một bức tượng của Hòa Thượng Hải Hiền, các chú làm ra bức tượng này là những người chuyên tâm niệm Phật, họ tự tay làm ra bức tượng, bức tượng rất giống thật. Đây chính là chí thành cảm thông.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Người chết đầu thai làm quý, có phải quý cũng giống như người cũng lớn lên từ từ hay không? Quyển thuộc ở dương thế cúng bái thì quý có biết hay không và linh hồn của họ có thể đến được hay không?”*.

Linh hồn có năm thông, tai nghe xa, mắt thấy xa, có thể bay nhưng họ không tự chủ được thần thông, họ luôn bị nghiệp lực xô đẩy. A-La-Hán có thể tự chủ được thần thông. Nếu họ ở trong cõi Ngạ quỷ, chúng ta cúng họ vẫn có thể thọ nhận nếu họ đã đi thọ sanh hay đang trong Địa ngục thì họ không thể thọ nhận. Chúng ta cúng là để hoài niệm, tri ân với Tổ tiên.

Hòa Thượng nói: **“Phàm hễ là đồng tu, tu học Phật pháp phải tin tưởng, phải khẳng định, quý là một trong sáu cõi Luân hồi. Người chết không nhất định là sẽ đi làm quý nhưng phần nhiều đi làm quý. Trên Kinh Phật nói, nghiệp nhân trong sáu cõi, mười pháp giới, tâm tham là nghiệp nhân của cõi Quý, ngu si là nghiệp nhân của Súc sanh, sân hận là nghiệp nhân của cõi Địa ngục. Cho nên tham sân si là ba độc phiền não, quả báo là ở cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Quý đích thực cũng giống như người, có thể lớn lên từ từ nhưng không phải thọ thai. Thọ thân của người và quý không giống nhau, cõi người là đầu thai, cõi quý là noãn thấp hóa”**. Trong cụm từ “Noãn thấp hóa”, “noãn” là trứng, “thấp” là ở nơi âm thấp, “hóa” là hóa sanh. “Sáu cõi” là cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc Sanh, Trời, Người, A-tu-la. Người thế gian nói: **“Người chết làm quý”**. Nghiệp nhân của cõi quý là tham, người ở thế gian đều tham. Hòa Thượng nói: **“Người ở thế gian có ai không tham không?”**. Người chết phần nhiều đều đi làm quý. Tôi nhìn thấy, ở hồ phía sau hồ nước nhà tôi, có một con bốn chân bò lên trên thành tấm nắng, sau đó lưng của con vật đó bị nứt, trên lưng có một đôi cánh mở ra và con vật đó biến thành một con chuồn chuồn, sau một thời gian ngắn, khi cánh cứng cáp thì con chuồn chuồn đó có thể bay.

Hòa Thượng nói: **“Có một số người tuy ở nhân gian làm nhiều việc tốt nhưng tâm tham quá nặng, đời sau phước báu ở nơi cõi quý. Quý có phước báu thường hóa sanh, không phải chịu khổ của thọ thân. Quý có năm loại thần thông đây là thuộc về báo đức, họ biết thân bằng quyến thuộc, bạn bè tốt ở dương thế, nếu có duyên phận họ cũng có thể đến. Tại đạo tràng của Cư sĩ lâm ở Singapore, rất nhiều người nhìn thấy chúng sanh ở tầng không gian khác bằng mắt thường. Những người có duyên phận đặc biệt thì mới nhìn thấy họ. Ở tầng một và tầng hai của đạo tràng mở bằng đĩa suốt 24 giờ để những người trong cõi Quý đến nghe pháp. Ở giảng đường, có người giảng Kinh, người ngồi nghe quá đông, ánh sáng quá mạnh nên người ở cõi Quý không thể vào được. Ngoài nơi này ra, tại Đài Loan, ở Thư Viện Hoa Tạng, Cơ Kim Hội giáo dục Phật Đà đều bày cúng bài vị tổ tiên của các đồng tu, để những người này đến tu hành. Chúng ta phát tâm làm những nơi để những người ở cõi khác đến tu tập thì đây là tâm từ bi”**.

Có người bị quý nhập lên nói rằng họ muốn được nghe pháp nhưng họ không vào được giảng đường vì ở đó người đông, năng lượng quá mạnh. Chúng ta phải chịu khổ của thọ thân là khi chúng ta ở trong bào thai, mẹ chúng ta ăn đồ nóng thì chúng ta cảm thấy rất nóng, mẹ ăn đồ lạnh thì chúng ta cảm thấy lạnh buốt, đó là lý do mọi đứa trẻ sinh ra đều khóc. Tôi đã dịch một đĩa do cô Dương Thục Phương giảng, nói về việc: **“Làm thế nào cứu giúp chúng sanh ở cõi khác”**. Chúng ta nghĩ cách để cứu giúp chúng sanh ở cõi khác, đây là tâm từ bi. Chúng ta làm mà không có tâm cưỡng cầu, mong cầu.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, con nghe nói người chết một lần thì đầu thai một lần, mỗi người chết đi thì có ba linh quý, có phải như vậy thì quý càng lúc càng nhiều hay không?”**.

Hòa Thượng nói: “*Người chết đi thì chỉ có một linh hồn, linh hồn không thể càng lúc càng nhiều, người trên thế giới cũng không thể càng lúc càng nhiều. Chúng sanh ở cõi khác sẽ cộng nghiệp sở cảm, những người có chung một nghiệp sẽ chiêu cảm nhau cùng về thọ sanh. Trên “Kinh A Di Đà” nói: “Chúng sanh ở mười phương thế giới đều hoan hỷ niệm Phật cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc”, đây cũng chính là nói, chúng sanh mười phương đều hoan hỷ di dân đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, cho nên cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc ngày càng nhiều*”.

Trên Kinh nói: “*Chư thượng thiện nhân câu hội nhất xứ*”. Các bậc thượng thiện về ở chung một cõi. Người xưa nói: “*Người chết làm đê, đê chết làm người*”. Trong vòng sinh tử vô tận, vô số chúng sanh ở cõi khác, hết kiếp làm súc sanh thì được làm người. Tất cả đều do dẫn nghiệp, “*dẫn nghiệp*” là những nghiệp chúng ta đã tạo tác. Chúng ta tạo thiện nghiệp thì chúng ta sanh vào cõi lành. Chúng ta tạo ác nghiệp thì chúng ta nhất định sanh về cõi ác. Người thế gian cũng nói: “*Người chết đi làm quý*” vì người thế gian phần lớn tham, họ tạo phước, họ có phước thì họ làm chúa Quý, vua Quý, lãnh đạo Quý. Chúng ta tạo nghiệp gì thì những nghiệp đó sẽ dẫn chúng ta về thế giới tương ứng.

Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: “*Chúng ta mơ mơ hồ hồ thì nhất định sẽ sanh về thế giới mơ mơ, hồ hồ, chúng ta minh minh, bạch bạch thì nhất định sẽ sinh về thế giới minh minh, bạch bạch*”. Chúng ta là người hỏi Phật, chúng ta phải rõ ràng, tường tận. Chúng ta quy y Phật là giác, giác mà không mê, chúng ta trở về với chánh giác thì chúng ta sẽ rõ ràng tường tận mọi sự, mọi việc, chúng ta sẽ kiểm soát được khởi tâm động niệm của mình một cách rõ ràng, chúng ta sẽ phân biệt được thiện ác, phân biệt được việc nào lợi ích chúng sanh, việc nào là “*tự tư tự lợi*”. Quy y pháp là chánh. “*Chánh*” mà không tà. Chúng ta không làm những việc sai trái, mơ mơ, hồ hồ. Thí dụ, có người nói ăn cá thì có phước, đây là tư tưởng tà. Quy y Tăng là tịnh mà không nhiễm. Đây là chúng ta phải xa lìa ý niệm “*tự tư tự lợi*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Chúng ta luôn “*Giác – Chánh – Tịnh*” thì chúng ta không bao giờ làm những việc sai trái, phạm pháp. Những người làm sai mà không nhận ra thì đó là người mê muội, mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta mơ mơ hồ hồ thì nhất định sẽ đi về thế giới mơ mơ, hồ hồ.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!